

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225200780
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225200780.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, C. XXX/XX, D., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, maloleté dieťa rodičov - matky: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Vladimír Poch, advokát so sídlom Hviezdoslavova 3, Bardejov, IČO: 37 936 417, a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestskému súdu Bratislava II, č. k. 37P/35/2025-208 zo dňa 31. marca 2025, takto

rozhodol:

- I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, výrokom II. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 230, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 330 ods. 1, § 330 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), § 2 ods. 1, § 360 ods. 1 z. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“). Vecne dôvodil, že preskúmal návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 Civilného mimosporového poriadku a po vyhodnotení všetkých skutkových okolností a dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka nepreukázala existenciu naliehavého dôvodu vyžadujúceho okamžitú úpravu právneho vzťahu týkajúceho sa starostlivosti o maloletého a súd prvej inštancie nezistil žiaden stav ohrozenia maloletého, ktorý by odôvodňoval dočasnú zmenu výkonu rodičovských práv prostredníctvom zmeny zverenia do osobnej starostlivosti matky.
3. Hoci návrh matky bol formálne označený ako návrh podľa § 365 Civilného mimosporového poriadku, z jeho obsahu vyplynulo, že išlo o návrh na zmenu zverenia maloletého zo starostlivosti otca do starostlivosti matky. Takéto meritórne rozhodnutie však môže byť vydané len po riadnom dokazovaní v rámci veci samej, nie v režime neodkladného opatrenia, pokiaľ nie je preukázaná jeho naliehavá potreba. Súd prvej inštancie vychádzal aj zo skutočnosti, že starostlivosť o maloletého bola upravená právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Svidník pod č. k. 4P/24/2020 – 1177 zo dňa 13.10.2022, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 4CoP/10/2023 – 1802 zo dňa 13.06.2023, v zmysle ktorého bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca a matke bol upravený styk prostredníctvom videohovorov cez Skype za asistencie psychológa Centra pre

deti a rodiny Svidník. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné od 28.07.2023. V súčasnosti prebieha na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 37Em/6/2024 konanie o výkon predmetného rozhodnutia začaté na základe návrhu matky. Súčasne na Mestskom súde Bratislava II prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne skončené.

4. Súd prvej inštancie zistil, že matka nedodržiavala právoplatné rozhodnutia súdu. Od právoplatnosti tohto rozsudku sa situácia v rodine maloletého nezmenila, napäté vzťahy medzi rodičmi naďalej pretrvávajú, rodičia sa navzájom obviňujú z nerešpektovania rodičovských práv a povinností a opakovane podávajú návrhy na súd na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, na zmenu zverenia maloletého, úpravu styku, na zákaz styku s druhým rodičom, na výkon súdneho rozhodnutia. Po právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku matka navrhla nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhla rozšíriť styk s maloletým synom. Po súhlasnom vyjadrení psychologičky bol matke neodkladným opatrením rozšírený styk s maloletým uznesením Mestského súdu Bratislava II, č. k. 37P/105/2023 zo dňa 24.1.2024, v zmysle ktorého bolo upravené stretávanie sa s maloletým každý druhý víkend v každom kalendárnom mesiaci v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod., počas veľkonočných sviatkov v r. 2024 od 28.03.2024 od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a počas letných prázdnin r. 2024 od 15.07.2024 od 15:00 hod. do 21.07.2024 do 18:00 hod. a od 12.08.2024 od 13:00 hod. do 18.08.2024 do 18:00 hod. s tým, že si matka maloletého vždy v stanovenom čase vyzdvihne a vráti späť otcovi v určenom čase. Voči predmetnému uzneseniu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol uznesením Krajský súd v Trnave, č. k. 14CoP/91/2024 – 394 zo dňa 03.05.2024 tak, že zrušil odvolaním napadnuté uznesenie pre späťvzatie návrhu matkou a vec vrátil späť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Uznesením Mestského súdu Bratislava II, č. k. 37P/105/2023 – 398 zo dňa 22.07.2024, bolo konanie zastavené pre späťvzatie návrhu matkou a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2024. Nie je preto pravdivé tvrdenie matky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že jej súd žiadnym uznesením neupravil styk s maloletým. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie matky v návrhu, že od 22.03.2022 nemá žiaden prístup k jej rodičovským právam, keďže citovaným uznesením mala jednak súdom upravený styk s maloletým synom, ktorý sa aj reálne začal realizovať, otec rešpektoval nariadené neodkladné opatrenie, matka nie, keďže maloletého syna do otcovej osobnej starostlivosti nevrátila a následne, keď súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu, tak matka maloletého nerešpektovala právoplatné súdne rozhodnutie súdu vo Svidníku a dieťa do otcovej osobnej starostlivosti nevydala, mala maloletého syna nepretržite v osobnej starostlivosti od 28.03.2024 do 13.11.2024 a ani po späťvzatí návrhu a právoplatnom zastavení uvedeného konania matka maloletého syna do otcovej osobnej starostlivosti nevrátila, pričom postupovala svojvoľne a v rozpore s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 4P/24/2020 – 1177 zo dňa 13.10.2022, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 4CoP/10/2023 – 1802 zo dňa 13.06.2023. Zároveň bez súhlasu otca zmenila trvalý pobyt maloletého a prihlásila ho do inej školy. Týmto postupom matka závažne zasiahla do rodičovských práv otca a nerešpektovala súdne rozhodnutia. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že v domácnosti otca maloletý disponuje vhodným zázemím, má samostatnú izbu, zdravé rodinné vzťahy, stabilné školské prostredie a má dobrý školský prospech. Pri šetrení sociálneho úradu pôsobil spokojne, neprejavoval známky psychickej ani fyzickej nepohody. V domácnosti matky bol maloletý údajne iba zatvorený v domácnosti a nevenoval sa žiadnym športovým aktivitám, bol bez kontaktu rovesníkov, kamarátov, s ktorými sa stretával iba v rámci vyučovania. Od septembra 2024, kedy sa maloletý nachádzal v domácnosti matky, vymeškal 97 ospravedlnených vyučovacích hodín. S maloletým bol vykonaný pohovor bez prítomnosti otca, pričom maloletý sa vyjadril, že v domácnosti svojho otca sa má dobre, tešil sa, keď prišiel pre neho do školy, taktiež sa mu páčilo zvitanie sa s maloletou B. (maloletá dcéra otcovej partnerky). Z matkinej domácnosti mu chýbala matka a starí rodičia zo strany matky, ktorí s ňou žijú v spoločnej domácnosti. Teší sa, že opäť nastúpi do školy v D.. V závere rozhovoru maloletý uviedol, že nechce ísť od otca preč a chce zostať v jeho domácnosti. Otec mu chýbal, nemohol mu od matky zatelefonovať. Kolízny opatrovník tiež potvrdil, že otec plní svoje rodičovské povinnosti riadne, dieťa je v jeho starostlivosti spokojné a nevyskytli sa žiadne podstatné nedostatky.

5. Matka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila lekárske správy a posudky, z ktorých vyplývali rôzne psychiatrické diagnózy (napr. PTSD, separačná úzkosť, stresové poruchy). Súd prvej inštancie tieto dôkazy vyhodnotil, avšak zistil, že uvádzané diagnózy boli dokumentované počas obdobia, keď bol maloletý v starostlivosti matky a nie otca, matka teda neposkytla žiaden dôkaz o tom, že by tieto zdravotné problémy boli spôsobené konaním otca. Neoznámenie vyšetrení otcovi a jeho vylúčenie z lekárskeho procesu bolo tiež hodnotené ako porušenie rodičovských práv. Lekárske

správy neobsahovali žiadnu diagnózu, ktorá by odôvodňovala nevrátenie maloletého otcovi alebo bránila cestovaniu do D.. Naopak, jedna zo správ odporúčala začlenenie maloletého späť do školského kolektívu, čo bolo v rozpore s plánom matky vzdelávať ho doma.

6. Súd prvej inštancie sa oboznámil aj s novým lekársnym nálezom zo dňa 07.03.2025, ktorý matka predložila ako „novotu“. Tento nález konštatuje údajné systémové zlyhanie a násilné separácie dieťaťa od matky. Súd prvej inštancie však zistil, že nie je zrejmé, či lekárka s dieťaťom reálne komunikovala, alebo vychádzala iba z tvrdení matky. Navyše tieto závery boli v rozpore s výsledkami nezávislého šetrenia sociálneho úradu a s výpoveďami samotného maloletého. Maloletý sa totiž v rozhovore so sociálnou kuratelou spontánne vyjadril, že je v domácnosti otca spokojný, tešil sa zo stretnutia s ním a nechce sa od neho odlúčiť. Tieto vyjadrenia boli v rozpore s tvrdeniami matky o vážnom traumatickom stave dieťaťa.

7. Časť návrhu matky smerovala k určaniu zastupovania a spravovania majetku dieťaťa. Súd prvej inštancie tento návrh odmietol ako právne neprípustný, keďže o týchto otázkach už bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcom rozsudku, čím je daná prekážka rozhodnutej veci (*res iudicata*). Rovnako súd prvej inštancie zamietol návrh na opätovné uloženie informačnej povinnosti otcovi, keďže táto povinnosť mu už bola súdom uložená a nie je dôvod na jej duplikáciu.

8. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je v súlade s najlepším záujmom maloletého, rodičia musia rešpektovať platné súdne rozhodnutia a upustiť od pokračujúceho konfliktu. Konanie matky spočívajúce v nerešpektovaní vykonateľných rozhodnutí, svojvoľnej zmene pobytu a školy, ako aj nevrátení dieťaťa, považoval za neakceptovateľné a v rozpore so zákonom i záujmom dieťaťa. Tvrdenia matky o údajných násilných praktikách zo strany otca neboli nijako preukázané, a zdravotné problémy dieťaťa sa vyskytli výhradne počas jeho pobytu v matkinej starostlivosti. Neexistuje preto žiadna naliehavosť ani právne relevantný dôvod na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky formou neodkladného opatrenia. Návrh matky preto ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/, h/ Civilného sporového poriadku a podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým maloletého zverí do osobnej starostlivosti matky maloletého tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú oprávnení a povinní obaja rodičia; matka maloletého je povinná informovať otca o zdravotnom stave maloletého, jeho vyšetreniach a ostatných podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletého pravidelne každý piatok v týždni okolo 16.00 hod. prostredníctvom SMS alebo e-mailom; neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravy práv a povinností rodičov na čas po rozvode.

10. Vecne dôvodila, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovala sudkyňa, voči ktorej už predtým podala trestné oznámenie pre podozrenie zo zneužitia právomoci verejného činiteľa, trestné oznámenie zo dňa 23.12.2024 pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia výkonu rozhodnutia Ústavného súdu SR, viaceru podnetov na disciplinárne konanie a námietku zaujatosti podľa § 52 Civilného sporového poriadku. Podľa matky bola táto sudkyňa z rozhodovania vo veci vylúčená, a preto jej opakované rozhodovanie v predmetnej veci považuje za nezákonné. Sudkyňa si mala byť vedomá svojej zaujatosti najmä vzhľadom na známosť o podaných trestných oznámeniach a podnetoch a mala podať oznámenie o vylúčení. Svojím konaním porušila zákon, princíp nestrannosti a spravodlivosti, čo zakladá dôvod neplatnosti rozhodnutia, ako aj pochybnosti o objektivite súdneho konania. Taktiež bol porušený rozvrh služieb, čím bola vec sudkyňi nezákonne pridelená. Napriek tomu rozhodovala znova tá istá sudkyňa, čím bolo porušené základné právo na zákonného sudcu.

11. Matka tiež dôvodila, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že svojím rozhodnutím umožnil pokračovanie nezákonného stavu – t. j. úplnej izolácie maloletého od matky, čo de facto predstavuje zákaz styku. Zásadným spôsobom boli porušené práva dieťaťa aj matky, a súd prvej inštancie týmto zásahom neprimerane obmedzil základné právo na rodinný život podľa čl. 8 Dohovoru. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal desiatkami dôkazov predložených matkou. Ignoroval najmä lekársku správu detskej psychiatričky A. G. H. zo dňa 7. marca 2025, správy

z Centra pre deti a rodiny Svidník, znalecký posudok č. 15/2020 z odboru klinickej psychológie detí, odborné vyjadrenia psychológov A. H. I. a C. J. D., správu ÚPSVaR zo dňa 26.09.2024 o vyhovujúcich podmienkach u matky, školské hodnotenia vrátane vysvedčení, známok, stanovísk triednej učiteľky a školského podporného tímu, vyjadrenia psychológa Centra pre deti a rodiny vo Svidníku o zmarených Skype hovoroch a manipulatívnom správaní otca a opakované odborné stanoviská o potrebe bezodkladného návratu maloletého do starostlivosti matky.

12. Podľa matky súd prvej inštancie svojvoľne ignoroval všetky relevantné dôkazy, ktoré preukazovali vážny psychický a zdravotný stav maloletého, ako aj pretrvávajúcu traumatizáciu spôsobenú životom u otca. Napriek zisteniam o sexuálnom zneužívaní, krvácaní z konečníka, chronickej análnej fisúre, separačnej úzkosti a poruchách správania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že neexistuje bezprostredná ujma, čím sa podľa matky dopustil nesprávnych skutkových záverov.

13. Súd prvej inštancie tiež nesprávne právne vyhodnotil, či sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. V rozpore s obsahom predložených znaleckých posudkov, lekárskeho a psychologického správania dospel k záveru, že dieťaťu nehrozí vážna ujma. Nebol tak zohľadnený princíp najlepšieho záujmu dieťaťa a dostatočne nevysvetlil, prečo odmieta vydať predbežnú ochranu napriek jasne deklarovaným odporúčaniam odborníkov. Zároveň súd prvej inštancie neúplne a nesprávne zistil skutkový stav tým, že úplne ignoroval predložené listinné dôkazy, vrátane záznamov zo Skype hovorov, SMS komunikácie otca, správy o hospitalizácii maloletého z dôvodu krvácania, posudkov o emocionálnom poškodení dieťaťa, stanovísk školských odborníkov, ktoré potvrdzujú bezpečné prostredie u matky. Všetky tieto dôkazy boli riadne označené a priložené v návrhu, no neboli zohľadnené ani hodnotené, čo má za následok nesprávne právne závery.

14. Matka v podaní zo dňa 16.05.2025 označeným ako Doplňenie nových dôkazov k Námiatke zaujatosti proti JUDr. Zuzane Lohnertovej zo dňa 22.04.2025 doplnila nové skutočnosti a dôkazy na preukázanie neštandardnosti a netransparentnosti postupu súdu pri nakladaní s dôkazmi s uvedením, že takéto konanie vyvoláva závažné pochybnosti o nezaujatosti zákonnej sudkyne.

15. Matka v podaní zo dňa 26.05.2025 označenom ako Doplňenie nových dôkazov a naliehavé upozornenie na porušovanie rodičovských, ústavných a ľudských práv matky a maloletého dieťaťa uviedla, že dňa 14. mája 2025 sa osobne zúčastnila Slávnostnej akadémie konanej pred Základnou školou v D., ktorú navštevuje maloletý. Po príchode informovala triednu učiteľku, že sa prišla pozrieť na syna. V tej chvíli ako ju syn uvidel – bezprostredne sa potešil, ihneď jej zamával. Potom jej povedal, že ju ľúbi a že chce byť s ňou a dal jej pusu. Táto spontánna, slobodná a srdečná reakcia maloletého je zásadne dôležitá z hľadiska dokazovania jeho citovej väzby ku nej ako matke a vyvracia nepravdivé absurdné tvrdenia otca, že dieťa s ňou nechce byť v kontakte prostredníctvom určených skype. Reakcia syna bola prirodzená a svedčí o existujúcom silnom emocionálnom púte medzi matkou a dieťaťom ako potvrdzujú viacerí odborníci, školský podporný tím s triednou učiteľkou, výsledky z posledného šetrenia jej domácnosti s vykonaním pohovoru so synom pracovníčkami ÚPSVaR Svidník, ktoré nemôže byť ignorované. Počas tej istej udalosti sa stala terčom verbálnych útokov zo strany otca dieťaťa, ktorý jej v prítomnosti verejnosti a detí nadáva slovami „Si psychopatka“, adresoval jej tiež slová: „Ešte sa k nemu priblíž a uvidíš“ – výrok, ktorý bol vyslovený so zjavne výhražným tónom v čase, keď matka pokojne sledovala vystúpenie dieťaťa na verejnej akcii. Tento výrok vníma ako priamu vyhrážku, ktorá u nej vyvolala dôvodnú obavu o jej bezpečnosť a zároveň o bezpečnosť syna, ktorý sa ocitol v bezprostrednej prítomnosti a starostlivosti osoby konajúcej takto agresívne. Týmto konaním otec dieťaťa prekročil rámec prípustnej komunikácie medzi rodičmi a zneužil prítomnosť školskú akadémiu dieťaťa na akt zastrašovania. Závažným zlyhaním pri výkone osobnej starostlivosti otca došlo u dieťaťa k psychickým aj fyzickým poškodeniam zdravia, čo predstavuje závažné zlyhanie pri výkone rodičovskej starostlivosti podľa § 24 Zákona o rodine a zakladá dôvod na zmenu úpravy osobnej starostlivosti. Od 13.11.2024 dochádza zo strany otca k systematickému a úmyselnému mareniu výkonu právoplatného súdneho rozhodnutia, ktoré matke priznáva kontakt so synom a je vedené súdom pod sp. zn. 37Em/6/2024. Namiesto umožnenia kontaktu so synom otec jednostranne obmedzuje matku a podsúva nepravdivé tvrdenia, že dieťa nemá záujem o kontakt, čo je v priamom rozpore so skutočnosťou z 14.05.2025 a mnohými zásadnými listinnými dôkazmi.

16. Matka v podaní zo dňa 09.06.2025 uviedla, že od 13.11.2024 do 09.06.2025 otec úmyselne zmaril 29 SKYPE kontaktov s maloletým.

17. Matka v podaní zo dňa 27.06.2025 oznámila, že nahlásila nezvestnosť maloletého na tiesňovej linke pre neumožnenie styku s maloletým, absenciu v škole a dlhodobé neplnenie informačnej povinnosti otcom maloletého.

18. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5, písm. b/ Civilný mimosporový poriadok) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou – matkou (§ 359 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), odvolateľka – matka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/, h/ Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), a dospel k záveru, že odvolacie námietky uvádzané matkou v odvolaní a v jej následných podaniach nie sú spôsobilé vyvolať zmenu napadnutého rozhodnutia, ktoré je vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

19. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Odvolací súd predtým, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa v prvom rade zaoberal odvolacou námietkou matky týkajúcou sa skutočnosti, že v predmetnej veci rozhodla vylúčená sudkyňa JUDr. Zuzana Lohnertová, ktorá mala byť z rozhodovania vylúčená pre zaujatosť, keďže v minulosti proti nej podala viacero trestných oznámení, disciplinárnych podnetov a námietku zaujatosti.

21. Odvolací súd tu poukazuje na obsah úradného záznamu zo dňa 17.03.2025, vyhotovený namietanou sudkyňou, z ktorého vyplýva, že dňa 11.03.2025 bola spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súdu doručená aj námietka zaujatosti. Dňa 07.01.2025 podala zákonná sudkyňa oznámenie o vylúčení sudcu podľa § 50 ods. 1 Civilného sporového poriadku predsedkyni súdu vzhľadom na skutočnosť, že matka založila do spisu počas konania o neodkladnom opatrení pod sp. zn. 37P/184/2024, okrem iného aj Potvrdenie OR PZ, odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania, Partizánska 42, Bardejov, č.p.: ORPZ-BJ-OKP-031-022/2024 zo dňa 20.11.2024, z ktorého vyplýva že podala trestné oznámenie na zákonnú sudkyňu z podozrenia zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, písm. a) Trestného zákona. Predsedníčka súdu v predmetnej otázke rozhodla tak, že oznámeniu nevyhovela. Vzhľadom na vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie a skutočnosti bola vyhodnotená podaná námietka ako neopodstatnená, a dôvody v nej obsiahnutej poukazujú iba na skutočnosti, o ktorých už bolo rozhodnuté alebo len na procesný postup sudcu.

22. Odvolací súd sa po preskúmaní predmetného úradného záznamu s týmto stotožňuje, keďže matka vo svojom odvolaní neuplatnila žiadne nové skutkové okolnosti, ani neuviedla iné dôkazné návrhy, ktoré by spochybňovali vierohodnosť alebo správnosť skutočností zaznamenaných v úradnom zázname. Odvolací súd dopĺňa, že podanie trestného oznámenia nezakladá zákonný dôvod na vylúčenie sudcu, pričom odvolací súd z obsahu spisu, ani z jeho činnosti nezistil, že by v tejto veci bolo právoplatne rozhodnuté v zmysle oznámenia matky. Absentuje tak akéhokoľvek právoplatné formálne rozhodnutie o vylúčení zákonnej sudkyne z prejednávania veci a jej rozhodovania.

23. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že v predmetnom konaní matka podaním dňa 22. apríla 2025, označenom ako „Námietka zaujatosti proti JUDr. Zuzana Lohnertová“, doplnenom podaním matky označenom ako „Doplnenie nových dôkazov k námietke zaujatosti proti JUDr. Zuzane Lohnertovej zo dňa 22.04.2025“ zo dňa 16.05.2025 opakovane vzniesla námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi. Táto námietka zaujatosti bola predložená Krajskému súdu v Trnave ako nadriadenému súdu (zapísaná pod sp. zn. 12NcP/19/2024), ktorému pre absenciu zákonom stanovenej obligatórnej náležitosti námietky zaujatosti, a to údaj o čase, kedy sa matka o tvrdených dôvodoch vylúčenia vec prejednávajúcej sudkyne

dozvedela, nevznikla povinnosť na základe takéhoto podania veci meritórne prejednať a rozhodnúť (keď k uvedenému nedošlo na prvom pojednávaní), a preto na predmetné podanie matky nadriadený súd neprihliadal.

24. Pokiaľ ide o námietku nezákonného pridelenia veci zákonnej sudkyňi, odvolací súd konštatuje, že vec bola po doručení poštovým doručovateľom riadne súdom prvej inštancie prijatá dňa 11.03.2025 o 9:10:24 a pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov (elektronická podateľňa) v súlade so zverejneným rozvrhom práce bez známky manipulácie. Ani v tomto smere neboli zistené pochybenia, ktoré by mohli založiť nezákonnosť konania, pričom súd prvej inštancie správne podľa obsahu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia neposúdil podľa § 365 Civilného mimosporového poriadku, keďže maloletý je zverený vyššie citovaným rozsudkom do osobnej starostlivosti otca a z obsahu návrhu matky nevyplývajú také skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné dôvodne vyvodiť, že maloletý sa ocitol bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak jeho život, zdravie a priaznivý vývoj by bol vážne ohrozený alebo narušený.

25. Pretože matkou vznesená odvolacia námietka, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa, nebola dôvodná, v ďalšom odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia po vecnej stránke.

26. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

27. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (nielen v zmysle obsahu a dôvodov odvolania matky) a nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by nemal súhlasieť s napadnutým uznesením a s podstatou argumentácie pojmami súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu do odôvodnenia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne. Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami matky, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovne:

28. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

29. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

30. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

31. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany dieťaťa. Z tohto dôvodu zákon ani nepredpokladá, aby pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vykonával dokazovanie (§ 329 ods. 1 veta prvá Civilného poriadku). Je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, od ktorých sa odvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené. Posúdenie, či a kedy je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia však v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba ochrany práv maloletých detí v situáciách, keď sú ich práva zjavne ohrozené alebo ak maloletým deťom hrozí závažná ujma.

32. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, ktorým by došlo k zmene zverenia maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, keď výkon rodičovských práv a povinností k maloletému bol upravený rozsudkom Okresného súdu Svidník pod č. k. 4P/24/2020 – 1177 zo dňa 13.10.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 4CoP/10/2023 – 1802 zo dňa 13.06.2023. Pre takýto postup súdu v zmysle návrhu matky totiž absentuje nutnosť neodkladnej a rýchlej úpravy z dôvodu už existujúcej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na základe právoplatného rozhodnutia súdu po riadne vykonanom dokazovaní. Inak povedané, skutočnosti uvádzané matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenasvedčujú, že by v prípade absencie ňou navrhovanej zmeny aktuálnej úpravy vznikla na právach maloletého nenapraviteľná ujma.

33. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že výkon rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému bol upravený vyššie citovaným rozsudkom vo veci samej, ktorým o.i. bol maloletý zverený na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia maloletého zastupujú a spravujú jeho majetok, matke bola uložená vyživovacia povinnosť platiť na maloletého výživné v minimálnej výške – 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované, neplnoleté dieťa počnúc dňom 22.09.2022. Zároveň bol upravený styk matky s maloletým každý utorok kalendárneho týždňa vždy od 15:00 hod. do 15:30 hod. prostredníctvom aplikácie Skypu, za asistencie psychológa Centra pre deti a rodiny vo Svidníku v priestoroch centra po dobu, ktorá bude závisieť od hodnotenia psychológa centra, zasielaného súdu vždy po uplynutí dvoch mesiacov takto realizovaného styku.

34. Matka sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia primárne z dôvodu, že aktuálny stav, kedy je maloletý v osobnej starostlivosti otca, je neudržateľný pre zdravý vývin maloletého, ktorý má otcom odňatý akýkoľvek styk s matkou, pedopsychiatricka sa vyjadrila, že maloletý sa má navrátiť matke. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že z predložených dôkazov – lekárske správy a odborné vyjadrenia, vrátane správ detskej psychiatričky a neurologičky síce vyplývajú viaceré diagnózy stanovené maloletému (napr. posttraumatická stresová porucha, separačná úzkosť), avšak z nich nevyplýva, že by boli zapríčinené konaním alebo zanedbaním starostlivosti zo strany otca. Odvolací súd tu poukazuje na bližšie odôvodnenie súdu prvej inštancie uvedené v bode 33, strana 14 – 18 napadnutého uznesenia bez potreby ho opakovane uviesť. Správne pritom súd prvej inštancie poukázal v tejto súvislosti na správu kolízneho opatrovníka zo dňa 27. marca 2025, ktorou bolo riadne osvedčené, že maloletý má v domácnosti otca vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie jeho potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin, správanie maloletého v základnej škole v D. je bezproblémové a maloletý má absolvované všetky povinné očkovania a preventívne prehliadky. Nebolo tak osvedčené ani tvrdenie matky, že otec zanedbáva jeho zdravotnú starostlivosť, čím má byť porušené právo maloletého na najlepší zdravotný stav.

35. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predložený psychiatrický nález vypracovaný A. H. zo dňa 07.03.2025, na ktorý matka poukazovala ako na nový dôkaz, nie je preskúmateľný, nakoľko nie je zrejmé, či bol výsledkom reálneho vyšetrenia maloletého alebo iba sprostredkovaných tvrdení matky, a jeho závery sú navyše v rozpore so zisteniami kolízneho opatrovníka a príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ktoré potvrdzujú, že maloletý je v súčasnosti stabilizovaný, spokojný a má vhodné životné podmienky. Uvedené zistenia kolízneho opatrovníka sú tiež v rozpore so závermi znaleckého posudku PhDr. Evy Bakovej č. 2/2024, k čomu odvolací súd uvádza, že predmetný znalecký posudok bol vyhotovený ako súkromný znalecký posudok bez toho, aby bol maloletý vyšetrený v interakcii s otcom, pričom v znaleckom posudku nie je vyhodnotené správanie maloletého z pohľadu konfliktu lojality. K uvedenému záveru dospel odvolací súd aj s prihliadnutím na skutočnosť, že „výskumy, ktoré sledovali schopnosť znalcov zachovať si objektivitu a presnosť, ak sú najatí na vyhotovenie súkromného znaleckého posudku, dospeli k znepokojivým záverom; u znalcov sa v takýchto situáciách prejavuje tendencia „opúšťať objektivitu“ a stať sa „obhajcami“ strany, ktorá si ich najala. Výsledky výskumov ukázali, že rôzni znalci môžu dospieť k protichodným záverom vo vzťahu k tej istej vyšetrovanej osobe, dokonca aj vtedy, ak používajú procedúry určené na zvýšenie objektivitu a reliability (Výber z rešerše, ktorú pre Koordinačno – metodické centrum pre prevenciu násillia na ženách spracovala: K. G. A. F. L., C. - november 2017).

36. Opakujúce sa obvinenia matky týkajúce sa správania otca vo vzťahu k nej, poukázanie na správanie maloletého k matke počas osobného stretnutia dňa 14.05.2025, nie sú osvedčením toho, že by sa

maloletý v súčasnej dobe nachádzal v situácii ohrozujúcej jeho život, zdravie a priaznivý vývoj. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky o neprihliadnutí na predložené dôkazy, o nesprávnosti skutkových záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že matkou v odvolaní navrhované vykonanie a hodnotenie dôkazov presahuje rámec osvedčovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a prináleží až ku konaniu vo veci samej. K matkou namietanému bráneniu styku s maloletým otcom odvolací súd uvádza, že vo veci výkonu rozhodnutia prebieha konanie na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 37Em/6/2024, v ktorom budú námietky matky riadne zohľadnené a vyhodnotené, pričom toto konanie nebolo právoplatne skončené.

37. Odvolací súd poznamenáva, že matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v odvolaní poukazovala aj na skutočnosti, ktoré však už boli zohľadňované v konaní vo veci samej (najmä matkou uvádzané zanedbanie starostlivosti o maloletého otcom, údajné podozrenie na sexuálne zneužívanie maloletého otcom), pričom rozhodnutie Okresného súdu Svidník preskúmal aj Krajský súd v Prešove ako odvolací súd. To, že sa s uvedenými závermi matka nestotožňuje, nie je relevantné pre rozhodnutie v danej veci vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, pričom matka mohla využiť zákonom prípustné aj iné opravné prostriedky, ktoré však nemožno nahradiť inštitútom neodkladného opatrenia.

38. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako prostriedok na obchádzanie riadneho konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Musí byť vyhradené len pre výnimočné situácie, kde hrozí konkrétna a bezprostredná ujma na zdraví alebo vývine dieťaťa. V posudzovanom prípade takáto naliehavosť nebola preukázaná. Odvolací súd dodáva, že absencia bezprostrednej ujmy bola odôvodnene zistená aj tým, že matka sa domáhala zmeny zverenia dieťaťa do svojej starostlivosti opakovane, a súd už viackrát v minulosti konštatoval, že nedochádza k takému vývoju situácie, ktorý by vyžadoval dočasné opatrenie.

39. Opakovane odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené zistenia možno konštatovať, že situácia v rodine maloletého je naďalej veľmi konfliktná, avšak je vo veci samej už zastabilizovaná citovaným právoplatným rozsudkom. Preto vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk a okolností v predmetnej veci je odvolací súd rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že matka neosvedčila skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že život a zdravie maloletého, jeho psychický, fyzický a sociálny vývin si vyžadujú okamžitú ochranu a zásah súdu nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia (zmena zverenia). Tvrdenia, ktorými matka zdôvodnila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nestačia na osvedčenie podmienok uvedených v ustanovení § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia totiž súd rozhoduje v krátkych lehotách aspoň na základe osvedčeného skutočného stavu a zasahuje iba v prípade, ak má dostatočne osvedčenú existenciu nevyhnutnosti okamžitého zákroku, čo však nie je uvedený prípad. Zisťovanie skutočného stavu, v predmetnej veci najmä, či osobná starostlivosť otca o dieťa je naďalej v najlepšom záujme maloletého, alebo aktuálne je pre neho vhodnejšia osobná starostlivosť matky, vyžaduje vykonanie dokazovania najmä vzhľadom na protichodné skutočnosti vyplývajúce z predložených listinných dôkazov, ktoré výrazne presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka je však oprávnená podať návrh na zmenu právoplatného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, ak sa domnieva, že od času posledného rozhodnutia sa preukázateľne zmenili pomery na strane matky, otca, resp. maloletého natoľko podstatným spôsobom, že si nová úprava vyžaduje osobitné posúdenie. V takomto konaní súd vykoná riadne dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zohľadní aktuálny stav veci, vývojové potreby maloletého a jeho najlepší záujem ako primárne hľadisko rozhodovania.

40. Odvolací súd súčasne uvádza, že sa zhoduje aj so záverom súdu prvej inštancie týkajúcej sa návrhu matky o zastupovaní a spravovaní majetku dieťaťa. V odvolaní matka bližšie pritom nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti ani nezdôvodnila.

41. Na základe uvedeného ďalšie odvolacie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku

účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

42. Odvolací súd tak posúdením všetkých relevantných okolností dospel k záveru, že matka v návrhu neosvedčila naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na strane maloletého. Takéto skutočnosti odvolací súd nezistil ani preskúmaním obsahu spisu. Za súčasného stavu konania považuje odvolací súd existujúci stav zachovávajúci tak rodičovské práva matky, ako i potrebnú ochranu záujmov maloletého za vyhovujúci. Na základe uvedeného, keďže neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, majúc na zreteli najlepší záujem maloletého ako prvoradá hľadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil, keď odvolacie argumenty matky vyhodnotil ako neopodstatnené.

43. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa vyššie citovaného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nezistil žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).